

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 'ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ Δ. ΚΕΡΑΜΟΤΟΥΛΛΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΟΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΑΥΤΗΣ

Μεγαλειότατε,

Εἰς οὐδένα ἐπιστημονικὸν αὐλάδον προσέφερεν ἢ τέλας τοσαύτην συμβολήν,
ὅσην εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην.

Ἡ ἐπιστήμη αὕτη εἶχεν ἀρχίσει ἥδη τὰ σχηματίζεται διὰ τῶν ἔργων τοῦ *Winkelmann* καὶ συνεπληροῦτο ἐπειτα διὰ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ γνώσεως ἐν Ἐνδόπῃ τῆς θαυμαστῆς καλλιτεχνικῆς αὐλίμαχος τῶν γλυπτῶν τῆς Αἰγαίης, τῆς Φιγαλείας, τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Πλὴν δὲ τῶν Ἀρχαιολόγων συνεκρυπτοῦντο οἱ κύκλοι τῶν καλλιτεχνῶν, ὑπὲρ οὓς ἐξεῖχεν δὲ *Thorvaldsen* καὶ δὲ *Canova*.

Αιὰ τοὺς Ἑλληνας ἡ πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἀγάπη ἐτίθετο ὅχι τόσον ὡς θέμα καλλιτεχνικῆς αἰσθήσεως ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅσον ὡς ὑπόθεσις ἐθνικῆς ὑποχρεώσεως καὶ σεβασμοῦ. Αιὰ τοῦτο ἐξεδηλοῦτο καὶ πρὸν ἡ Ἑλλὰς ἐπαναστατήσῃ, ὅτε ἐπιγραφαὶ καὶ ἀνάγλυφα ἐνετειχίζοντο εὐλαβῶς εἰς ἐμφανεῖς θέσεις τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν οἰκιῶν, ἐξεδηλοῦτο δὲ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολεμικοῦ πυρετοῦ τοῦ Εἰκοσιέτα
ὑπὸ μορφὴν μάλιστα οἰονεὶ θησαυρούτικῆς ἀφοσιώσεως. Τὸ εὐσεβὲς τοῦτο αἰσθημα
ρυθμίζεται εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὸν ἀειμνηστὸν *Μονστοξύδην*, τὸν *Ross* καὶ
τὸν *Πιττάκην* ἀμέσως μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τὴν ἄνοδον
τοῦ Ὀδωρος ἐπὶ τὸν νεοπαγῆ θρόνον.

Τοία δὲ ἔτη μετὰ τὴν ἀραχώδησιν τῶν Τούρκων ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἰδούεται
τῇ προτροπῇ τοῦ ἀειμνήστου *Κωνσταντίνου Μπέλιου*, μεγάλον Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου,
ἥ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία ἐστία καὶ στέγη, προστάτης καὶ ἐμψυχωτής, χορηγὸς καὶ
ἐνεργέτης τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης. Πιττάκη κατ' ἀρχάς, ἀμιλλωμένη ἐπειτα πρὸς
τὰ ἐν τῷ μεταξὺ ἰδρυμέντα ἐνταῦθα ξένα ἀρχαιολογικὰ ἰδρύματα, στρέφει τὴν προσο-
χήν της πρὸς πᾶσαν γεωρίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ πείρας, ἵνα δὲ χρόνος προσεπόρισε

καὶ δι' ἐπιστημόνων ἀνδρῶν, ὃν πολλοὺς αὐτὴν ἵδια δαπάνη ἐδημιούργησε, ἐπαναφέρει εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἐρμηνεύει καὶ συντηρεῖ μνημεῖα τῆς τέχνης καὶ τῆς ἴστορίας, τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ μάρτυρας, οὓς οἱ αἰώνες εἶχον ἐμπιστεύσει εἰς τὴν στοργὴν τῆς πατρῷας γῆς.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη ἐδημιούργηθη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ εἶναι διηγῆται αὐτῆς.

Τὸ ἐκαπονταετὲς ἔργον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ταμεινθὲν εἰς τὸν ὅγκον τῶν δημοσιευμάτων αὐτῆς, τυγχάνει οἰκουμενικῆς ἀναγγωρίσεως καὶ καθιστᾶ ὑπερόφανον τὴν Ἑλλάδα.

Ταύτης τῆς ὑπεροφανείας κοινωνὸς ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔκφενε τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν ἀξίαν τῆς ὑψίστης τιμῆς καὶ ἀπένειμεν εἰς αὐτὴν τὸ χρυσοῦν μετάλλιον. Εἶμαι δὲ εὐτυχῆς, διότι εἰς ἐμέ, δόσις κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ δραστηρίου βίου της ὑπῆρξα ἔργατης πιστὸς καὶ σύμβουλος ἀφοσιωμένος καὶ ἥδη γνώστης ἀκριβῆς τῶν ἀγώνων καὶ τῆς ὑψηλῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐθνικῆς φιλοδοξίας αὐτῆς, ἔλαχε τὸ εὐχάριστον καθῆκον νὰ ἐπιδώσω τὸ μετάλλιον ἐκεῖνο τῆς ἀριστείας καὶ νὰ παρακαλέσω σήμερον Ὅμας, Βασιλεῦ, νὰ εὐδοκήσῃτε αὐτὸν ὡς Τακτικὸς αὐτῆς Πρόεδρος.